

בית המשפט העליון

רע"ב 8381/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: מחמד טברי

נגד

המשיב: שירות בתי הסוהר

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 7.12.2019 בעת"א 23394-05-19 שניתנה על ידי כבוד השופט א' משניות

בשם המבקש: עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 7.12.2019 בעת"א 23394-05-19 (השופט א' משניות), בגדרה נדחתה בקשת האסיר, מחמד טברי, לצאת בליווי שב"ס לטיפול שיניים מחוץ לכותלי בית הסוהר.

2. טברי, הסובל מבעיות שיניים, הגיש לפני כחצי שנה עתירת אסיר דחופה (עת"א 23394-05-19), שבמסגרתה ביקש לצאת לטיפול שיניים מחוץ לבית הסוהר. בהתאם להסכמת הצדדים, קבע בית המשפט בפסק דין מיום 26.6.2019, כי טברי יגיש בקשה מסודרת להכנסת רופא מומחה מטעמו אל תוך בית הסוהר, וכי שב"ס יעשה מאמץ לזרז את הטיפול בבקשה. בחלוף שלושה חודשים, פנה טברי לבית המשפט המחוזי והודיע, כי בניגוד לפסק הדין, בקשתו לבדיקה באמצעות רופא מומחה נדחתה על-ידי שב"ס. טברי ביקש, כי יותר לו להכניס רופא מומחה לבית הסוהר, או לחלופין לצאת לטיפול מחוץ לכותלי בית הסוהר. בתגובת המדינה לבקשה נכתב, כי מאחר וישנו טיפול חלופי הניתן במסגרת בית הסוהר, אין מקום לאשר את הכנסת הרופא הפרטי. עוד צוין, כי הרופא שכניסתו נתבקשה – אינו רופא מומחה. תגובת המדינה נסמכה על התייחסותו של ראש ענף רפואת שיניים בשב"ס, ד"ר אלון שנקמן, שהדגיש כי הכנסת רופאי שיניים

פרטיים לבתי הסוהר, פוגעת בשוויון שבין האסירים, ויוצרת מעמסה על פעילותם של בתי הסוהר.

3. לאחר שבחן את טענות הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי, כי "אין מדובר בסירוב שרירותי של [שב"ס] לאפשר ל[טברין] להיבדק ע"י רופא פרטי [...] כי אם בסירוב עקרוני של [טברין] לקבל טיפול [...], שהוצע לו ע"י [שב"ס] כבר לפני שנה [...], ומתעקש לקבל טיפול אחר שאינו ניתן לאסירים אחרים, גם לא ע"י רופא פרטי, כאשר ניתן לקבל במרפאות השיניים של שב"ס את הטיפול המקובל, שמתאים למצבו של [טברין]". בנסיבות אלו, דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של טברי.

4. מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה טוען טברי כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא קיים דיון עובר למתן החלטתו, ובכך שהחלטתו נסמכה על האמור בתגובת שב"ס. על-פי חוות דעת רפואית שמציג טברי, הטיפול המוצע במרפאת השיניים של שב"ס, אינו מתאים למצבו הרפואי ועלול לגרום לפגיעה במראהו.

5. לאחר שעיינתי ב"בקשה, על נספחיה, גם ב"בקשה להשלמת עיקרי טיעון", ובחנתי את נימוקיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה פסוקה, מושרשת וידועה, כי רשות ערעור על החלטה הנוגעת לעתירת אסיר לא תינתן כעניין שבשגרה, אלא רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או אם עולה חשש לעיוות דין (ראו: רע"ב 1494/19 שירדזי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 והאסמכתאות שם (1.3.2019)). הנדון דידן אינו בא בגדר אותם מצבים. עניינו של טברי פרטני – טיפול השיניים המסוים שיינתן לו. טברי נבדק על-ידי גורמי רפואת השיניים בבית הסוהר, ואילו הציעו מזור מסוים לבעיותיו. הלה לא שעה לעצתם, ביקש לעצמו טיפול אחר שאינו ניתן במרפאות השיניים של בתי הסוהר. חרף העדפותיו של טברי, הוחלט בשב"ס שלא לחרוג מן הכלל, ולא הותרה הכנסתו של רופא חיצוני. בעניין זה, כמו גם בשאר העניינים הנוגעים לניהול בית הסוהר, מסור שיקול הדעת לשב"ס: "האחריות על ניהול בית הסוהר מוטלת על נציב בתי הסוהר. בית המשפט אינו מנהל את בתי הסוהר" (רע"ב 2529/97 מדינת ישראל נ' אוחן, פסקה 4 (21.4.1997)). משפעל שב"ס בהתאם לסמכותו, בדק את מצבו של טברי, שקל מהו הטיפול המתאים לו, והסיק כי בנסיבות אין צורך להסתייע בגורמי טיפול חיצוניים, לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטתו. בייחוד, שעה שביסוד המדיניות המתעדפת את טיפולי בית הסוהר על פני טיפולים חיצוניים, עומדת הנמקה כבדת משקל שזכתה להכרה בפסיקתו של בית משפט זה: "היעתרות לבקשת המבקש בנסיבות המקרה הקונקרטי מקום שאין מדובר בטיפול ייחודי, דחוף או מציל חיים ושעה שקיימת אלטרנטיבה סבירה וראויה בסל השירותים

הרפואיים המוענק לאסיר על ידי שירות בתי הסוהר, תגרור קשיים לא מבוטלים לאור השלכות אפשריות על מקרים עתידיים. קשה להלום מציאות בה מדי יום ביומו יתדפקו על שערי בתי הכלא רופאים מטעם אסירים תוך ששירות בתי הסוהר יאלץ להפר את שגרת הכליאה וסדרי הביטחון" (רע"ב 1233/13 שירזי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.3.2013)).

6. בד בבד עם האמור לעיל, ניכרת המצוקה שהמבקש נתון בה, מבחינה רפואית ונפשית. ברם, אין בכך כדי להצדיק התנהגות בוטה מצדו כלפי מומחי שב"ס וכלפי רופאים בבית החולים "ברזילי". התנהגותו של המבקש מזיקה לעניינו-שלו. שב"ס מצידו, באמצעות מומחי רפואת השיניים בשב"ס, יוכל לשוב ולשקול, לפנים משורת הדין, אם הפתרון שהוצע בדמות תותבת, הוא אכן הפתרון הנכון.

7. הבקשה לרשות ערעור – נדחית.

ניתנה היום, ט' בטבת התש"פ (1.2020.6).

ש ו פ ט